

Copyright © 2009 by Susan Tassone. Published by Our Sunday Visitor Publishing Division, Our Sunday Visitor, Inc. All rights reserved.

© 2022 by Editura Galaxia Gutenberg, pentru prezenta versiune în limba română

Accastă carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsește penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Imaginea de început de capitol: Francesco Fontebasso (Italian, 1707–1769), *Maiica Domnului mijlociind pentru sufletele din Purgatoriu*, c. 1762–1769, Muzeul de Artă Nasher.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TASSONE, SUSAN

Rugându-ne cu sfinții pentru sufletele din Purgatoriu – Susan Tassone;

trad.: Ana-Maria Botnaru –

Târgu-Lăpuș: Galaxia Gutenberg, 2022

ISBN 978-630-6524-37-2

I: Tassone, Susan (autor)

www.galaxiagutenberg.ro

Editura Galaxia Gutenberg

435600 Târgu-Lăpuș, str. Florilor nr. 11

Mobil: 0723-377599, 0733-979383

e-mail: contact@galaxiagutenberg.ro

PRINTED IN ROMANIA

Susan Tassone

**Rugându-ne cu sfinții pentru
sufletele din Purgatoriu**

Traducerea din limba engleză de
Ana-Maria Botnaru

Galaxia
Gutenberg
2022

„... Nu uita să te rogi. Fiecare rugăciune, dacă este pornită din inimă, mărturisește un simțământ nou, iar acel simțământ e, la rândul său, izvorul unei idei noi, ce nu ți-a trecut niciodată prin minte până atunci și care te va îmbărbăta; astfel, îți vei da seama că rugăciunea aduce cu sine un spor de înțelepciune.

Nu uita, deci, să spui în fiecare zi, în gând, ori de câte ori îți stă în putință: „*Miluieste, Doamne, pe toți cei ce s-au înfățișat astăzi înaintea Ta*”. Căci nu e ceas și nu e clipă în care mii de oameni să nu părăsească viața pământească, iar sufletele lor urcă în ceruri. Și câți dintre ei nu se despart de lume însingurați și stingheri, cu amară tristețe și adâncă mâhnire la gândul că nu-i nimeni care să plângă după ei, că nimeni, poate, n-are habar dacă mai trăiesc sau nu!

Și cine știe dacă nu tocmai atunci, din celălalt capăt al pământului, se înalță spre Domnul ruga ta pentru odihna sufletului lor, deși nu i-ai cunoscut în viață și nici ei nu te-au cunoscut pe tine. Cât de înduioșat va fi sufletul singuratic ce se înfățișează cu teamă înaintea Domnului, când va simți că, în clipa aceea înfricoșată, mai e totuși cineva pe lume care se roagă pentru el, o ființă pământească care-l iubește! Și Dumnezeu va privi cu drag la voi amândoi, căci dacă tu te-ai îndurat de sufletul acela, cu atât mai mult se va îndura de el, în nemărginita Lui milă și dragoste. Și-l va ierta poate tocmai pentru rugăciunile tale.”

PĂRINTELE ZOSIMA,
în *Frații Karamazov* de Dostoievski

CUPRINS

Prefață	9
Introducere.....	13
PARTEA I	
Ce știm despre Purgatoriu și sufletele sfinte?	21
PARTEA a II-a	
Ce ne dezvăluie sfinții despre Purgatoriu?	51
PARTEA a III-a	
Apostoli ai Purgatorului: Devoțiuni și practici spirituale pentru întregul an.....	145
Devoțiuni și practici spirituale pentru iarnă.....	148
Devoțiuni și practici spirituale pentru primăvară.....	152
Devoțiuni și practici spirituale pentru vară	154
Devoțiuni și practici spirituale pentru toamnă	156
ANEXĂ: Novenă și resurse suplimentare.....	161
Bibliografie.....	179
Despre autoare	181

PARTEA I

Ce știm despre Purgatoriu
și sufletele sfinte?

„Intrând în Rai îi vom vedea, atât de mulți, venind spre noi și mulțumindu-ne. Și îi vom întreba cine sunt, iar ei ne vor spune: «Un biet suflet pentru care te-ai rugat când era în Purgatoriu!»”

– ARHIEPISCOP FULTON J. SHEEN

Ce este Purgatoriul? Unde se află? Cine sunt sufletele sfinte? În ce fel suferă? Ne putem ruga pentru sufletele sfinte din Purgatoriu? Ele se pot ruga pentru noi?

În această secțiune, vom răspunde la aceste întrebări – și la altele – în lumina învățăturilor Bisericii și a bogatei noastre tradiții catolice, pentru ca iubirea și devoțiunea noastră să sporească și să ne îndeplinim obligația caritabilă față de sufletele din Purgatoriu.

Ce este Purgatoriul?

„Drept aceea, sfânt și cucernic gând a fost, că a adus jertfă de curăție pentru cei morți, ca să se slobozească de păcat.”

– 2 MACABEI 12:45

Acest gând pe bună dreptate este numit sfânt, pentru că s-a ivit dintr-un izvor sacru: credința și caritatea. Este numit cucernic în primul rând pentru bietele suflete însele, pentru că le mângâie în suferințele lor și le încurajează. Dar și pentru cei care se roagă, fiindcă dobândesc merite și își câștigă noi prieteni devotați în Rai.

Așa cum ne învață *Catehismul Bisericii Catolice*² (CBC) (1030-1031):

Cei care mor în harul și prietenia lui Dumnezeu, dar imperfect purificați, deși sunt siguri de mântuirea veșnică, suferă după moarte o purificare ca să dobândească sfințenia necesară pentru a intra în bucuria cerului.

Biserica numește Purgatoriu [din cuvântul latinesc *purgare* = a curăța sau a purifica] această purificare finală a celor aleși, care este cu totul deosebită de pedeapsa celor osândiți. Biserica a formulat învățătura de credință despre Purgatoriu mai ales la Conciliile din Florența și din Trento...

Această învățătură se întemeiază și pe practica rugăciunii pentru cei morți, despre care vorbește deja Sfânta Scriptură: „De aceea, (Iuda Macabeul) a pus să se facă pentru cei morți jertfa de ispășire, ca să fie dezlegați de păcat” (2 Mac 12:45).

Rugăciunea pentru cei morți implică în mod necesar existența unui purgatoriu. Scripturile vorbesc despre un foc purificator după moarte (1 Cor 3:15 și 1 Pt 1:7; vezi de asemenea Mt 12:32). De fapt, abia în secolul al XVI-lea, odată cu revolta protestantă împotriva Bisericii, apare prima opoziție serioasă față de rugăciunile pentru cei morți.

² Toate citatele din Catehism sunt preluate din *Catehismul Bisericii Catolice*, Editura Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București, 1993 (n. trad.).

O definiție cu totul personală a venit de la fina mea, care avea atunci zece ani. I-a spus mamei mele: „Buni, mătușa Suzie a spus că sunt doar trei locuri unde putem ajunge”. Buni a fost de acord. Angela a continuat: „Ra-iul, iadul și *pubertatea!*” Din gura pruncilor... Pentru unii dintre noi, pubertatea este mai dificilă decât Purgatoriul! Și totuși, Angela avea dreptate. Purgatoriul este un teren de antrenament. Sau cum spunea Dante: „împărăția-n care se spală omul de păcat, să fie de ceruri vrednic” (Dante, *Purgatoriul I*. 5-6).

Unde se află Purgatoriul?

„La râurile Babilonului, acolo am șezut și am plâns, când de Sion ne aduceam aminte.”

– PSALMUL 137:1³

La audiența generală din 4 august 1999, Sf. Ioan Paul al II-lea a subliniat că termenul „Purgatoriu” nu se referă la un loc anume, ci mai degrabă la o „stare de existență” a „celor care, după moarte, există într-o stare de purificare”. El a spus: „Orice urmă a atașamentului față de rău trebuie să dispară, orice imperfecțiune a sufletului trebuie corectată. Purificarea trebuie să fie totală și, într-adevăr, la asta se referă învățătura Bisericii despre *Purgatoriu*.”

³ Traducerea Psalmilor, pr. Liviu Pandrea, *Cartea Psalmilor (Sefer Tebillim)*, Galaxia Gutenberg, 2011 (n. trad.).

De ce există Purgatoriul?

„[În cetate] nu va intra nimic pângărit.”

– APOCALIPS 21:27

Învățătura Bisericii este clară: Purgatoriul există ca un dar al iubirii divine, o capodoperă a milostivirii absolute. Dumnezeu ne iubește mai mult decât oricine altcineva și mai mult decât ar putea oricine să ne iubească. El arde de iubire pentru noi, iar iubirea sa este asemănată cu un foc: „Domnul Dumnezeu tău este foc mistuitor” (Dt 4:24). Purgatoriul există datorită iubirii lui Dumnezeu și a sfințeniei sale copleșitoare, pe care noi nu o putem înțelege. Tocmai această iubire ne curăță și ne purifică pentru a fi în stare să stăm înaintea sa. Din cauza păcatului și a egoismului nostru, avem nevoie să fim purificați și vindecați. Este un Purgatoriu al iubirii, nu al pedepsei.

Dumnezeu este de o puritate indescriptibilă. Însăși vederea lui Dumnezeu este cauza purității și a fericirii eterne. Frumusețea sublimă a lui Dumnezeu răscolește aceste suflete și ele nu pot să stea înaintea lui dacă au cea mai mică pată. Aceste suflete se grăbesc de bunăvoie să intre în această purificare, pentru a putea să îl vadă pe Dumnezeu. Purgatoriul este locul unei mărețe refaceri; un loc unde suntem purificați de greșelile și imperfecțiunile noastre, ca să putem oglindi imaginea strălucitoare a lui Dumnezeu.

Cu câțiva ani în urmă, Cardinalul Joseph Ratzinger (ulterior Papa Benedict al XVI-lea) a formulat chesțiunea în mod elocvent, după cum urmează:

„Aș merge până într-acolo încât să afirm că dacă nu ar exista Purgatoriul ar trebui să-l inventăm, căci cine ar îndrăzni să spună despre sine că poate sta în fața lui Dumnezeu? Și totuși nu am vrea să fim, pentru a folosi o imagine din Scriptură, „un vas spart”, care trebuie aruncat; voim să putem fi îndreptați. Simplu spus, Purgatoriul înseamnă că Dumnezeu poate să ne facă întregi din bucăți. Că ne poate purifica astfel încât să fim cu El și să stăm înaintea Lui în plinătatea vieții...”

De la cineva, [Purgatoriul] șterge ceea ce este de nesuportat, iar de la altcineva – neputința de a îndura anumite lucruri, pentru ca în fiecare dintre ei să se dezvăluie o inimă pură și astfel ne dăm seama că toți suntem cuprinși, împreună, într-o uriașă simfonie a ființei.” (*God and the World [Dumnezeu și lumea]*, p. 130)

Cine sunt sufletele sfinte?

„Caritatea este imperfectă dacă nu îi cuprinde pe cei morți ca și pe cei vii.”

– SF. TOMA DE AQUINO

Sufletele din Purgatoriu sunt ale celor care au murit în stare de har, dar nu s-au curățat de păcate pentru a putea intra în Paradis. Sufletele sfinte sunt legate de noi prin credință.

Ca parte din Trupul Mistic al lui Cristos, sufletele din Purgatoriu sunt numite „Biserica suferitoare”, cei care se curăță de păcate în Purgatoriu. Îndatorirea noastră în calitate de copii ai „Bisericii luptătoare”, a celor care suntem încă pelerini pe pământ, nu este doar să dobândim merite pentru noi înșine, ci și să avem grijă de sufletele morților și să oferim o parte din îndestulările noastre fraților și surorilor noastre din „Biserica suferitoare”.

Când se împlinește timpul purificării lor, ei se alătură îngerilor și sfinților ca parte a „Bisericii triumfătoare” – credincioșii care au ajuns deja în patria cerească. Îngerii și sfinții ajută sufletele din Purgatoriu nu prin merite și îndestulări, ci prin rugăciuni și mijlocire înaintea lui Dumnezeu.

Credincioși fiind, noi vedem Biserica drept familia lui Dumnezeu. Cine face parte din familia noastră? Cei care iau parte la bucuriile și durerile noastre: mame, tați, copii, bunici, nepoți, frați, surori, mătuși, unchi, veri. Și cei care se preocupă în mod special de noi: nași, prieteni, profesori, vecini, persoane consacrate și binefăcători. Toți aceia care fac parte din țesutul vieții noastre, murind, vor fi parte din noi prin rugăciunile și mijlocirile noastre.

Într-un interviu remarcabil din 1985 despre starea actuală a Bisericii, Cardinalul Ratzinger, pe atunci Prefect al Congregației pentru Doctrina Credinței, reflecta: „A ne ruga pentru cei dragi ai noștri care au murit este un impuls mult prea puternic pentru a fi

înăbușit; este una dintre cele mai frumoase manifestări de solidaritate, iubire și ajutor care trece dincolo de granița morții. Fericirea sau nefericirea acelei persoane dragi care acum a trecut în lumea cealaltă depinde în oarecare măsură dacă îmi amintesc de ea sau o uit; ea nu încetează niciodată să aibă nevoie de iubirea mea.” (*The Ratzinger Report* [Raportul Ratzinger], pp. 146-147).

Cum anume suferă sufletele sfinte?

„Sufletu-mi, ca un pământ uscat, e însetat.”

– PSALMUL 143:6

Purgatoriul *nu* este un infern, așa cum poate că ne-am imaginat când eram copii, unde sufletele sunt înconjurate de flăcări! Suferința lor este dorință arzătoare și neliniște din cauza separării de Dumnezeu. Îl văd și îl cunosc, dar nu sunt pe deplin uniți cu El.

Imediat ce sufletul a plecat din această viață, îl vede pe Dumnezeu și, prin această „vedere”, sufletul capătă brusc o atât de vie și de profundă cunoaștere a lui Dumnezeu și a perfecțiunii Sale infinite încât nu poate să fie preocupat de altceva în afară de frumusețea și bunătatea divină.

Sufletul se simte atât de atras de Dumnezeu încât îi este imposibil să iubească, să caute, să iubească altceva decât pe Dumnezeu. Sufletul simte dintr-o dată o foame și o sete nepotolită. Simte o iubire de nespus față